

Сизиз Насири Ойтамнинг эри

Тиббий факультетини битирганига биринчи ҳафта бўлганда бир оғайнимнингизда тулпанишдик. Ойтан билан ўша ерда танишдик. Уни бир кўришдаёқ юрагим жиз этди. Икки оғиз галлашганимиздан кейин Ойтан ҳам менга бошқача қарай бошлади. Шундай қилиб, егизил-елли танишдик, бир-биримизга эрганиб қолдик. Лекин бу туунча бир ишчи-болганим, 6 жиддий севганим, айтиш қийин эди. Икковимиз ҳам, нималедир, бир-биримизга бўлган муносабатимизни очик-равшан тайин эълмасдик. Лекин эримиздаги дўстлик тобора чуқур илдиз ота берди.

Иттифоқча яна бир ўртоғимникида тулпанишдик. Оғзимга озгина май теккан, бошим ширин бир кайф билан бир-бир айланарди. Ойтан ҳам масрур-Икковимиз ўйинга тушалардик. Тўсатдан:

— Ойтан, — дедим унинг кўзларига боқиб, — менга турмушга чиқмайсанми?

Кўзининг чехрасида балкиб турган табассум сўнди, ўзи қизарибди, менга маънос тикилганча, индамай қолди.

— Сени ражикетдан ҳеч

нарсаси демасди-ку. Ойтан, — дедим ҳижолат бўлиб, — ҳоҳласанг тақлимнинг рад қилишнинг мумкин...

Киз индамади. Икковимиз айёнга чиқдик. Панжарага сўянга, гап-сўзсиз туриб қолдик.

— Нимага ҳафа бўлдинг, Ойтан! — дедим нияот.

— Сен бизнинг қимлигимизни билсанми? — сўради киз:

— Йўқ...

— Отаминчи отамини ҳам танимайсанми?

— Танимайман...

Киз афтидан менга ишонмаётгандай эди.

— Рост айтсанми? Ростдан ҳам... билмайсанми? — У кўзларимга гумонсириб боқарди ҳамон.

— Албатта, билмайман-да... Шундоқ дедим, нега шу пайтгача кизнинг асли тошчи сурштириб олмаганимга ўзим ҳам ажабландим. Ойтамнинг ҳайратомуз суроқларини ташвишли сукулатини эслаб, у ўз оиласидан, ўз отасидан номус қилса керак, деган қарорга келдим. Ута қашоқ бир одамнинг қизимикан? Еки бўлмаса отаси эл-юртининг қаригишга

учрагану шунга орияти келмаганмикан...

— Ойтан, — дедим ниҳоят, — сенинг қансқа оиладан эканлигининг ҳам, отангининг қимлигини ҳам мени қизиқтирмайди. Мен сенинг хонадонингга эмас, ўзингга уйланоқчиман. Сенинг отанг қоровулми, ё анча-ейни бир қорбозорчимки, ёйинки, турмада тўртган ярамас жиноятчимки—менга дахли йўқ. Сўзим — сўз.

Киз аста менга энгашди, кўзларимга диққат билан тикилди. Кейин дона-дона қилиб деди:

— Бундан чиқди, меннинг отамни танимас экансанда-а? Қизик!...

— Нимаси қизик! — дедим беларо оҳангда,—тўғри, хўш... умуман, таниб қўйсам ёмон бўлмасди, аммо... ҳеч масриди келмади...

Бирдан у очилиб кетди.

— Унақ бўлса, юр, ичиргани кизиб ичамиз.

Биз яна майхўрлик қилдик, тангача тушдик. Хуфтонга яқин тарқалишдик. Мен Ойтамни кўзга қўймоқчи бўлдим, аммо унинг бу билан бир маҳаллада иттиқомат қилмаган бир йигит

олиб бориб қўяганини айтиб, кўнмади.

Эртасига Ойтамнинг асли зотини билмоқчи бўлдим. Унинг отасининг исмини эшитдим, ҳайратдан ҳўшим бошимдан учди, азизона бадиним дағ-дағ титиб, даҳшатга тушдим. Нега десангиз, Ойтан—ўғлай туриб тарихга кирган, жуда ҳам хўш мағли, кўлини қавққа чўрса етмаган, хатто бутун дунёга донги кетган одамнинг қизи экан. Ойтан мана шундай улуг ва бенеэр давлат соҳибининг фарзанди эканлигини илгарироқ билганимдеки, унинг кўнглини сўраш нари турсин, осилиб ўлган бўлардим. Каттакетта хонадонларнинг болалари Ойтамнинг атрофида гирдиқопалак бўлишарди. Лекин киз, бу болаларнинг асли нияти отамнинг шон-шухратидан фойдаланиш бўлса керак, деб уларни яқинига йўлатмасди.

Мана шу гапларни эшитиб ҳарсалам шир бўлди. Мен Ойтамни севардим, бироқ уйланишни энди ҳаблимга ҳам келтиролмасдим. Мабодо унинг ота-онаси бизнинг никоҳимизга розилик бершигада ҳам, одамлар Ойтамнинг асл-дунёсига учибди-да, деб гап қилишлари анж эди.

Мен Ойтамдан узокроқ юришга аҳд қилдим. У борадиган ерларга қадам босмадим. Фақат кўнглимда ўзим севган ўша Ойтан хотирасини шу фаршга суратини сақлаб қолмоқчи бўлдим. У неча боо мени учуршуга тақлиф этди, бироқ мен ҳар сафар бирон жаз талпиб, унинг тақлидининг рад этардим. Энди бу кизини унуттишим керак, дейман ўзимга ўзим. Лекин иложи бўлмади. Ахир, Стамбулдан бош олиб кетишга жазм қилдим. Орданитурани ташлаб, ҳарбий хизматга кетмоқчи бўлдим.

Бир кун лаш-лашларимни йиғиштириб, олис сафарга от-пановтудим, онам кирди.

— Сени бир киз қақиряпти, — деди у.

Чикдим. Рўпарамда... Ойтан турарди! Кўзларимга ишонмадим. Кейин, қулба ваёронамизни уйлаб номус қилдим ва Ойтан икковимизнинг орамизда ҳеч қанақа гап утмагандай белароқроқ бўлишга тиришиб турардим.

— Нега мендан қочиб юрибсан! — деди киз.

— Бекор гап ким айтди сенга қочиб юрибди деб?

— Сенинг тилинг бошқа, диклин бошқа экан, — деди киз. — Уша учуршувимиз эсингизми? Ушанда сен менга севги изхор қилдинг, хатто турмушга чиқ, деб тақлиф қилдинг? Кейин жавобимни кутмай қочиб қолдинг. Эсингизми?

Мен индамадим. Киз яна сўради:

— Одамларнинг гапига қараганда, ҳарбийга кетаётганмисан, шу ростми?

— Рост...

Орага оғир жимлик чўкди. Ниҳоят, бир чета қараб эста мингилдиким:

— Ойтан, мен сенга уйланоқмайман, кечир... Яна сукут... Бироз уйлаб туриб давом этдим:

— Уша вақтда мен ҳеч нарсани билмас эканман, бироқ энди... иложи йўқ. Мен сенинг отангдай бой-бадавлат, машҳур, бутун дунёга таниқли одамга бутун бўлолмайман. Мен сени унуттишим керак, Ойтан... Ойтан кўзларига гийл-гийл ёш олади.

Мен эса бошқа фикрда эканман, — деди у аста,— Сеч отамнинг қимлигини ҳам, оиламизни ҳам яқин билсан, лекин билб бўлмаслиқка оласан, деб ўйлардим. Адашибман. Лекин сен ҳам адашгансан. Ахир ота-омам билан нима ишин бор. Сен бизнинг хонадонимизга эмас, менга уйланоқчиси-ки? Унинг шунақа деганисан, тўғрими?

— Тўғри-ю... лекин одамларга шунақа деб бўлмайдига. Улар икковимизнинг қовушмоқчи эканлигини, албатта, молдунёга отаннинг амалига олиб бориб тақашади. Кейин ҳар хил майда-чўйда гаплар турмушимизга захар солиши мумкин...

Ойтан йиғлаб юборди.

— Агар мени ростдан ҳам севсанг, ке, турмуш қурамиз... Сен билан истаган жойга боришга тайёрман. Ҳарбийга қачон кетасан? Мени ҳам ола қот Биров билмайдиган узок бир шакарда турамиз. Дадам билан ойкининг қўлагисиз, ўз ҳолимизча турмуш кечирамиз, майлими?

Бу — ҳаёли омонда юрадиган, ерданда бир қизнинг гаплари эканини яқин билардим. Шунинг учун уйга толдим: «Хўш, ана қовушдик ҳам, дейлик. Кейинчи Мен уни бахтли қилоламанми? Ойтан кетга ёб-ичиб, катта гапириб ўрганади, каминан камтаринингизнинг аҳоли бўлса маълум... Йўқ, турмушимиз узокқа чўзилши гумон. Аммо... кўнглини нима қиламан? Ахир, мен Ойтамни жонимдан ортиқ севман-ку!»

Уй-андишадан мухаббатчи устун келди. Ойтамнинг кўзларини қақтига олиб, шенердиким:

— Севаман...

Шундай қилиб, бировга био оғиз билдириб, тўсатдан никоҳдан ўтиб олдик... Ойтан меннинг бошимга тушган ҳамма севдорларга тенг шерик бўлди, гапириб қўламиз, туриш-турмушимизни кўриб, ҳафсаласиз бир бўлдим. Хуллас, меннинг тавашшиларим тумандай тарқаб кетди-ю, лекин...

Лекин ҳамма бало никоҳ қўри бошланди. Ойтан икковимизни маслаҳатлашиб, никоҳ маросими хикоятгина ўртоғимизни тақлиф этганди. Хатто Ойтамнинг яқинлари ҳам беҳабар қолдишди тўйимиздан. Кейинроқ, онаси эшитиб, бироз ҳафа бўлди, аммо отаси, бизнинг «баҳол» қудрат, у кишининг ёрдэмисиза турмуш кечирмоқчи эканлигини биллиб, ажабланмади, аксинча, бу табиий бир ҳоладди, бизнинг хатти-ҳаракатимизни маъқуллади.

Биз, никоҳимиз оддийгина, эл қатори бўлишимиз истардик. Бироқ тинмағур репортёрлар қовқандир хабар толишган экан, бизни ўраб олиб, апа-раптарини бутахтов чиқиллата-вершиди. Ҳаш-паш дегунча атрофда оломон тулпанди, бири олиб, бири қўйиб, бизни табриқлай бошлади.

Кўчага чиқдик. Шу пайт шап-ча кийган бир одам ҳалойиқдан сўради:

— Ойтан хонимнинг эрлари ким бўлади?

Биз тақсига қараб кетдик. Оломон ҳамон ағбирлар, ба-зилар бизни нуқиб нимадандерди. Бу орада ҳалигаш шапка кийган одам меннинг олдимга келди.

— Каминангиз Мумтоз бейнинг шоферинан. Ҳўжанинг ўз машиналарини сизларнинг иктиригингизга юборди. Хизматларига тайёрман...

— Миннатдорман, ҳожати йўқ,— дедим унга дағалроқ товушда ва тақсига ўтираб бошладик. Ортидан «ана Ойтамнинг эри», «Ойтамнинг эри шу экан-да» деган шивир-шивир эшитилди. Одамлар «Ойтан» сўзига алоҳида ургу бериб гапиршарди.

— Ҳалиги Мумтоз бей деганлари улғудай лаганбардор,— деди Ойтан тақсига ўтира-ётиб, — кейин меннинг диққатим охиб турганини кўриб, давом этди,— эътибор қилма, ҳадемай бу ердан бош олиб кетамиз, ўшанда ҳеч ким бизни танимайди ҳам, гап ҳам қилмайди.

Эртасига айрим газеталар

бизнинг тўйимиз ҳақида маълумот бершиди, суратларимизни босишди. Газетадаги, юқори табақа вакилларнинг ёғибатлари билан тўлиб чиқадиган бўлим ҳам бизни қуруқ қолдирмади. Бироқ бирорта газета ҳам менга падарим билан волидам туғфа қилган исми тилга олмади. Улар мени камтаринанга қилиб «Ойтамнинг эри» деб аташарди. «Ойтамнинг эри» дарҳақиқат чиройли ҳақим йигит экан; «Ойтамнинг эри» ўзининг хулқ атоори — ва сажт-субати билан кўча бўлими хонадонга муносив эканини ис-ботлади; «Ойтан хонимга» ва Ойтан хонимнинг эрига фаро-ғатли, бахтиёр турмуш тилай-миз.

Ойтамни олганимга беш-олти кун бўлган эди. Бир кун эрталаб онам кўнглимни ёриб қолди:

— Болам, ҳалолани айтсам, хотинингиз бунчалик деб ўйла-моганим. Барае топсин. Бечора бизнинг қор-ночор ҳоли-мига бир пасда кўнжиб кетди-я!.. Елғиз бир нарсга юра-гимни ғаш қилиб турбиди...

Онам ўйланиб қолди. Мен унинг юзига тикилиб сўрадим:

— Кўнглингни нима ғаш қилляпти?

— Шу, Болам... билсанми, отам замонидан бери мана шу маҳаллада турамиз. Илгари ҳамма отимни айтиб қақира-ди. Энди Ойтамнинг қайнона-си, дейдиган бўлди. Одамга алам қилар экан. Нима, мен-нинг отим кўриб қолганим!..

— Бу гаплар бир кун унут-тилиб кетди, ҳафа бўлмигиз,— деб кампирнинг кўнглини кўте-риб қўйдим.

[Давом и бор]

Редактор ўринбосари
М. КАРИМОВ.

Биринчи қадам

Дилором, шунчани, куйламайди. У ҳар битта сўзни ноин дид билан, латофат ва назолат билан, энг муҳими, нафосат билан талаффуз этди. Талаффуз этди, дейиш нотиғроқ бўлар, шу сўз билан лашайди, унинг туб-тубига қўл солади, дилдан ҳис этди—қў-нишни юрагини қўшиб икко этди.

«— Дилором, айтинг-чи, қўнжидан бунчалик меҳр қўйишинингизнинг боиси нима? — саво-лга тўтидик хонадондан.— санъат оламини Сизни қандай куч етказлади? —

— Нима деса бўлади... Жуда қийин са-во-л! — тортингандимни, бироз қизариб, ту-тоқиб жароб берди у.— аввало, санъат ола-мига кирганимча йўқ ҳали. Санъат бу жуда узок манзил, олис йўл...

— Дилором, қўнжик ижрочилигига муҳаб-батингиз баланд экан, консерваторияни та-ласангиз бўлмасмиди?

Театр актёрлиги факультетини танлаб, тўғри иш қилдим деб ўйлайман. Чунки, би-ринчи даражали мақсадим артист бўлиш эди.

Ха, биз негандир, Дилоромни асосан хона-да сифатида таниб олганмиз. Балки, эфир тулкиларидан тез-тез таралаётган қўнжидан эшитишга одатланган қолганимиздан шундайлар. Унинг актёрлиги қобилиятиндан камроқ воқифимиз. Эсингизда бўлса, Дило-ром «эллатори экран»да телевизион спектакл-ларга ҳам бир неча бор қатнашган. Жумла-дан, Нарда Турсуннинг «Ҳитручи» романи асосида тайёрланган теледрамада Гулсум, Фарҳод Мусаюновнинг «Ҳаёт бўсағасида» телепостановкасида Шаҳло ролларини ўйна-ган.

Айниқса, ҳид ёвузиси Доссинг «Бу-зилтап бола» пьесасиди Манжул образини яратиб Дилором учун сержини синов бўлди. Чунки, бу спектаклда у... ўғил бола ролин ўйнаши керак эди.

Рол муваффақиятли чиқди.

Дилоромлар хонадонини қўнжисиз тасав-вур атиш қийин. Бу оилада санъатга илхос баланд.

— Ойим ҳам, уналарим ҳам санъатни жуда севардик. Бувам бўлсалар кеңса санъат-корлар. Театрга, ижрочиликка муҳаббатини менда ана шу киши ўйотганлар,— дейди Дилором.

Дарвоқе, Дилоромнинг буваеи, Республи-када хизмат кўрсатган артист Шоқор Шобаратов санъат шинавардаларига яқин та-ниш.

Дилором бастакорлардан Сайфи Жаалид, Нурхон Хамроев, Муҳаммаджон Мирзаев, қўнжидан йил-дондан сениб айтди. Ҳалид Гулмоянинг «Юлдузли қаҳрамонлар», Туроб Гуланининг «Эй, гул», «Олтин сангид», «Эй дутон», Мақсим Қаримовнинг «Она юртим», «Шингалит мен, сайралар», «Ел-линг», қўнжик текстлари ёш хонадоннинг шалланмаётган репертуридан мустаҳкам жой эди. Дилором кеңсаеи газаларини ҳам зўр иштиёқ билан айтди. — Айниқса, «Муза-жот» унинг ижросида янгича жоноба насб этмоқда. Хонадонликнинг мураккаб ва сирли пўларини унга очиб берган устозлари, Уз-бекистон ССР ҳақ артистлари Коммуна Исмомлова, Муҳаммаджон Мирзаев, Тошкент театр ва расоимининг санъати институтининг ўқитувчиси Турсунбой Исроиловдан Дило-ром Сенхон миннотар.

Дарҳақиқат, санъат — машаққатли меҳ-нат. Дилором айтганидек, олис йўл. Дило-ром ана шу катта манзилнинг, олис йўлнинг бошида турибди. Қуллуг санъат дар-гоҳига эдиғини кадамни қўйди у.

Биринчи қадам!

Еш истеъдод, соҳибасига, андиганд-янги кўнжик қадамлар, нуррашон, уфқлар тилай-миз.

Гуляҳра СМЛТОНОВА.

Сени севдим, юртим, бутун умрга, Сенинг билан қалбим тўлади нурга, Сенинг билан биргамай, юзим, бирга, Олам аро юрларнинг энг аълоси!

«Олам аро юрларнинг энг аълоси... Қўнжик қанот қоқалти: нурли уфқлар, ў-поки шалолалар, қийғос очилган дўн-дўн-ле чақоқлар қўшели ёмғир юган ойнадай ялтироқ кўчалар, турнақатор машиналар, че-раси тўлган одамлар дарёси кўз ўзингидан бир-бир ўтатиши. Янгилар шивир-шивирини, момақадирроқ «қаҳ-қаҳ»си, камалак илхоси сенда ажиб ва надиқ бир ҳис уйғоталти... — Ватан бу!

Жоноба насб этиб, ўз ҳуснини кўз-кўз қи-либ намоён бўлапти у.

Она дилерни куйлашдан эиёда бахт борми-ки?! Унинг нафасини ҳис этмаган, унинг маҳзини тараним этмаган, муспий қалбига кўлоқ тутмаган хонада топиламан керак Зеро, ўз фарзандлари ораусига қанот бериб, куйлашга далават етгунчи илҳомин ҳам меҳ-рин дарё она тупроқлар...

Дилором ҳам ана шундай—Ватан, иштини дилга жо етганлардан. Қўнжидан шайдо, санъатга маҳлие бўлиб, Тошкент театр ва расоиминг санъати институтини останаеига на-дам қўйганига, мана, беш йил бўлибди. Сту-дентлик ортада қолди, тахсида ниҳолсига етди. Пўқ, ниҳолсига етди дейиш, нотўғри бўлар, улана дорилфунун—ҳаёт тахсини ҳали ол-динда. Дилором ана шу ҳаёт дорилфунунига ўзининг биринчи қадамни қўйди. Биринчи қадам жуда кутлуг келди. Узбекистон Дав-лат филармонияси ёш хонадонни кўчиқ очиб бағрига олди. Уни тез-тез «эллатори экран»да, байрам концертларида кўрадиган бўлиб қол-ди. Унинг тўғрисидаги кўча-қўйда... ёшлик давраларида, «трамвай-тролейбусларда» «миш-миш гап»...

— Эшитдингларми, Дилором Қаймова де-ган хўпубоё хонада қилдиби? —

— Кеча телевуорда айтган қизми? «Эй гул!» деган қўнжик менга жудаям эди.

— Менимча, «Олтин сангид» ашуласини жуда қойил қилиб айтди. Концертга тушу-дики, чўпонам маҳаб бўлиб кетдикми? —

Ха, янги қўнжик—янги хонада!

ТЕАТР

НАВОНИ НОМЛИ ЭЪВЕК ДАВЛАТ АКАДЕМИЯ КАТТА ТЕАТРИ. ДА—1911/1 да Марварид қидирув-чилар, 20/11 Анда.

ХАМЗА НОМЛИ ЭЪВЕК ДАВЛАТ АКАДЕМИЯ ДРАМА ТЕАТРИ. ДА—1911/1 да Вой ила хизматчи, 20/11 да Шох эди.

Кино

19 ИЮНДА ҚИШКИ БИНОДА

Асосий зарба (2 серия)—САНЪАТ САРОНИ (кеч соат 7, 9 да).

Ефрейтор Збруевнинг етти каллиги—«ЭЪВЕКИСТОН», «КОМСОМОЛ 30 ЙИЛЛИГИ», «ВОСТОК» (жуфт соатларда) «ЭЪВЕКИСТОН 25 ЙИЛЛИГИ» (кундуз ва кечурун).

Утган кунлар (ўзбек тилида)—НАВОНИ номли (кеч соат 8.20 ми-нутда).

Фақат бир ой—«МОСКВА» (кечурун).

Екинтой жаноб «Р»—«КҲҚЧА» (кундуз ва кечурун).

Катталарга таъқиқ йўқ — (кеч соат 8 ва 10 да), Катта сайр (кундуз соат 12, 2 ярим ва 5 да, 2 кундуз соат 12, 2 ярим ва 5 да, 2 кундуз соат 12, 2 ярим ва 5 да, 2 кундуз соат 12, 2 ярим ва 5 да).

Том Жонс (2 серия)—«СПУТНИК» (кундуз ва кечурун).

Данилар—«КОМСОМОЛ 30 ЙИЛЛИГИ» (кундуз ва кечурун).

ЕЗГИ БИНОДА

20 ИЮНДА ҚИШКИ БИНОДА

Асосий зарба (2 серия)—САНЪАТ САРОНИ (кундуз соат 11 ярим, 2, 4 ярим ва кеч соат 7, 9 да).

Ефрейтор Збруевнинг етти каллиги—«ЭЪВЕКИСТОН», «КОМСОМОЛ 30 ЙИЛЛИГИ», «ВОСТОК» (жуфт соатларда) «ЭЪВЕКИСТОН 25 ЙИЛЛИГИ» (кундуз ва кечурун).

Утган кунлар (ўзбек тилида)—НАВОНИ номли (кундуз соат 1 ярим, кеч соат 8.20 минутда).

Фақат бир ой—«МОСКВА» (кундуз ва кечурун).

Екинтой жаноб «Р»—«КҲҚЧА» (кундуз ва кечурун).

Катталарга таъқиқ йўқ — (кеч соат 8 ва 10 да), Катта сайр (кундуз соат 12, 2 ярим ва 5 да, 2 кундуз соат 12, 2 ярим ва 5 да, 2 кундуз соат 12, 2 ярим ва 5 да).

Том Жонс (2 серия)—«СПУТНИК» (кундуз ва кечурун).

Данилар—«КОМСОМОЛ 30 ЙИЛЛИГИ» (кундуз ва кечурун).

ЕЗГИ БИНОДА

Сайха—ТЕЛЬМАН номли.

МАРКАЗИЯ «ЮБИЛЕ» СПОРТ ЗАЛИДА

19 июнь кеч соат 8 да

20 июнь кундуз соат 1 ва кеч 8 да

Ўзбекистон санъат усталари ва атоли ижроичилар ишти-рониди

КАТТА КОНЦЕРТ

«ТАБАССУМ ОҚШОМИ»

КАТНАШАДИЛАР:

Ўзбекистон ССР ҳақ артистлари—Амин ТУРДИЕВ ғани АЪЗАМОВ, Акром ЮСУПОВ.

Ўзбекистон ССРда хизмат кўрсатган артистлар—Олмахон ХАЙТОВА, Таваққил ҚОДИРОВ, Жуманазар БЕННОЗОВ, Ку-вондиқ ИСҚАНДАРОВ, Эргаш КАРИМОВ, Эркинжон ТОШКЕНТ-БОВЕ.

Солистлар: Комилжон БАРАТОВ, Ҳабиба ОХУНОВА (наман-ган), Ҳалима ХОЛБОБОВА (Марғилон), Дилбар ҚАЖИМОВА, Гуляҳра ИСМОИЛОВА, Қизилхон ДУСТМУХАМЕДОВА, ана-ана Камолдин ва Зонирхон ИҲТИМОЛОВА (наманган), низо-мон ИКРОМОВ, энг-энг Кулсум ва адулаложон ҲАУТИУ-ЛАР, Уткир КОЛМУХАМЕДОВ, ЗАЙНОБДИН ЮСУПОВ (мар-ғилон), Ҳасан ИҲЛДОШЕВ, Садир ЖИБУДИНОВ, Одиложон ОХУНЖОНОВ.

ЭЪВЕК ХАЛҚ ЧОЛГУ АСБОВЛАРИ АНСАМБЛИ

Музика раҳбари—Азиз МУЛЛАХОЛОВ.

Программани Амин ТУРДИЕВ, Ҳасан ИҲЛДОШЕВ ва Тожи АЪЛОЕВЛАР олиб берадилар.

Билетлар Свердлов номли концерт зали ва Марказий «Юби-лей» спорт зали насаларида кундуз соат 2 дан сотилади.

СВЕРДЛОВ НОМЛИ КОНЦЕРТ ЗАЛИДА

22-23 ИЮНДА

М. КОРНЕКУЗОВ НОМИДАГИ ЭЪВЕК ДАВЛАТ ФИЛАРМОНИЯСИ АРТИСТЛАРИНИНГ

КОНЦЕРТИ

КАТНАШАДИЛАР:

Ўзбекистон ССРда хизмат кўрсатган артистлар— Олмахон ХАЙТОВА, Қувондиқ ИСҚАНДАРОВ, Виллот ОҚИЛОВА.

Ўзбекистон Ленин комсомол мунофотининг лауреати — Дилбар ФАЕЗОВА.

Солистлар—Гулнош ОТАБОВА, Анвар РУСТАМОВ, Назира ШЕРАЛИЕВА, Ҳайридин ФАЕЗОВ.

УЪВЕК ХАЛҚ ЧОЛГУ АНСАМБЛИ

Программани Уткир СИДДИҚОВ олиб боради.

Концерт кеч соат 8 да бошланади, Билетлар концерт зали насаларида кундуз соат 2 дан сотилади.

Реклама

ЭЪЛОНЛАР

29 июнь кундуз соат 2 да Ўзбекистон ССР Фанлар ака-демияси физика-техника ва математика фанлари бўлими-ларининг техника фанлари бирлаш-тувчи илмий совет кенгаши (физикотроника институтининг конференция зали, Обсерватория кўчаси, 85-ўйда) физика-ма-тематика фанлари кандидат ил-мий даражасини олиш учун.

К. Ф. Гуломов: «17 ва 45 Гов энергияли пинлар билан фотоэмиссия ядроларида фотоэлектрон катод тур-ғилани» деган темада

ДИССЕРТАЦИЯ ЕҚЛАЙДИ

Диссертация билан акаде-мия кутубхонаси (А. Тўқоев кўчаси, 1-ўйда) танишиш мум-кин.

30 июнь кундуз соат 4 да Ўзбекистон ССР Фанлар ака-демияси физика-техника ва математика фанлари бўлими-ларининг физика фанлари бирлаш-тувчи илмий совет кенгаши (физикотроника институтининг конференция зали, Обсерватория кўчаси, 15-ўйда) тарих фанла-ри доктори илмий даражасини олиш учун.

К. С. Судейманов: «Қирғи-стон меҳнатшароитининг жамоат қорачилигини ривож-лантиришдаги кўрғаш тарихи (1946-1967 йиллар)» деган те-мада

ДИССЕРТАЦИЯ ЕҚЛАЙДИЛАР

Диссертация билан акаде-мия кутубхонаси (А. Тўқоев кўчаси, 1-ўйда) танишиш мум-кин.

29 июнь кундуз соат 2 да Ўзбекистон ССР Фанлар ака-демияси тарих институтининг илмий совет кенгаши (Гоголь кўчаси, 70-ўйда) тарих фанла-ри кандидат илмий даража-сини олиш учун

С. Турдиев: «Совет Иттифо-қининг Улуғ Ватан уруши йилларида Ўзбекистон хотин қизларининг меҳнат насорати (Бухоро, Сурхондарё ва Қашқадарё область материал-лари асосида)» деган темада

ДИССЕРТАЦИЯ ЕҚЛАЙДИ

Диссертация билан инсти-тутининг асосий кутубхонаси (А. Тўқоев, кўчаси, 1-ўйда) танишиш мумкин.

29 июнь эрталаб соат 10 да В. И. Ленин номли Тошкент Давлат университетининг тарих факультетининг илмий дара-жасини олиш учун илмий совет кенгаши (Студентлар шаҳарча-си Г-301 аудиторияда) та-рих фанлари кандидат ил-мий даражасини олиш учун.

М. Ш. Исқанов: «Ўзбеки-стон тарихи тарихнашароити-нинг санъат ишчиликнинг меҳ-нат коммунистлик муносабат руҳида тарбиялашдаги фео-дальти» (1959-1965 йиллар) деган темада.

В. Ф. Агеев: «XIX асрнинг биринчи яримдаги Англо-сиёд муносабатлари» деган темада

ДИССЕРТАЦИЯ ЕҚЛАЙДИЛАР

Диссертациялар билан уни-верситетининг илмий кутубхо-наси (Студентлар шаҳарчаси, 4-ўйда) танишиш мумкин.

ДИССЕРТАЦИЯ ЕҚЛАЙДИЛАР

Диссертациялар билан ака-демия кутубхонаси (А. Тўқоев кўчаси, 1-ўйда) танишиш мумкин.

30 июнь кундуз соат 2 да Ўзбекистон ССР Фанлар ака-демияси физика-техника ва математика фанлари бўлими-ларининг физика фанлари бирлаш-тувчи илмий совет кенгаши (физикотроника институтининг конференция зали, Обсерватория кўчаси, 85-ўйда) физика-ма-тематика фанлари кандидат ил-мий даражасини олиш учун.

Қ. Ш. Азимов: «50 А 130 областидидаги баъзи бир тоқ атом ядроларидаги радиация ўтишлар таққиоти» деган темада.

Н. В. Закировни: «Деформацияланган жуфт-жуфт ядро-лардаги коллектив ҳолатлар ва модда ҳамда заряд таққи-моти» деган темада

ДИССЕРТАЦИЯ ЕҚЛАЙДИЛАР

Диссертациялар билан ака-демия кутубхонаси (А. Тўқоев кўчаси, 1-ўйда) танишиш мумкин.